

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. Варна, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Павлина Г. Д.а

Членове: Росица Ант. Тончева
Георги Н. Грънчев

при участието на секретаря Геновева Хр. Ненчева
в присъствието на прокурора С. Г. Я.
като разгледа докладваното от Росица Ант. Тончева Наказателно дело за възобновяване № 20233000600041 по описа за 2023 година

, при произнасянето си взе предвид следното:

Производството е по Глава тридесет и трета от НПК.

Образувано е по искане на Главния прокурор за възобновяване на частно наказателно дело №2410/2022 година по описа на Районен съд – гр.Варна, отмяна на постановеното определение №3554/01.09.2022 година и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд по реда на чл.306, ал.1, т.1 от НПК.

Производството по възобновяване е във връзка със съществени нарушения на закона и на процесуалните правила по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК.

В съдебното заседание прокурорът от АПр-Варна поддържа искането за възобновяване на наказателното дело. На основателността на сезирация акт по чл.420, ал.1 от НПК се противопоставят осъденият и неговият упълномощен защитник с разбирането, че проверяваното първоинстанционно определение е законосъобразно, надлежно мотивирано относно отсъствието на предпоставки за приложение на чл.24 от НК, т.к. размерът на наложеното най-тежко наказание за съвкупността от престъпления на К. Й. е достатъчен да постигне целите по чл.36 от НК и най-вече индивидуалната превенция.

Варненският апелативен съд, след като взе предвид искането от Главния прокурор, изразените становища и като прецени доказателствата по делото, прие за установено следното:

Искането за възобновяване на наказателното дело е допустимо, като преценката

обхваща активната процесуална легитимация на Главния прокурор по чл.420, ал.1 от НПК, спазения преклузивен срок по чл.421, ал.3 от НПК и допустимия предмет на текущата процедура, доколкото проверката по реда на възобновяването касае определение по чл.306, ал.1, т.1 от НПК, обхванато от нормата на чл.419, ал.1 от НПК и останало извън касационния контрол. Преценен по същество, сезиращият процесуален документ е основателен.

С определение №3554/01.09.2022 година по ЧНД №2410/2022г., 38-ми състав на Районен съд-Варна групирал наказанията на осъдения К. Й. Й., наложени му със съдебни актове по Глава двадесет и девета от НПК по НОХД №2199/2020г., 909/2021г. и 4298/2021г., определяйки за изтърпяване най-тежкото наказание в размер на две години лишаване от свобода при първоначален строг режим на изпълнение. С разисквания съдебен акт е приложен и чл.25, ал.2 от НК.

Четимо през мотивите на проверяването в настоящата процедура определение е кратко оповестеното становище от страна на първостепенния съд за отсъствие на предпоставки по чл.24 от НК, т.к. наказанието по съвкупността било адекватно на обществената опасност на извършените престъпления и с размера си би способствало поправянето на дееца.

Подобен подход не отговаря на стандарта по чл.34 от НПК за мотивираност на съдебните актове, защото:

1. При съблюдаване на т.18 от ТР 1-2022-ОСНК и т.1 от ППлВС 4-1965 първостепенният съд е бил длъжен да обсъди задължително и въпроса за приложението на чл.24 от НК през особеностите на отделните случаи на конкретната реална съвкупност, като даде убедителен отговор дали най-тежкото наказание съответства на всички престъпления в съвкупността и дали то не следва да се увеличи в зависимост от това, дали наказанията за някои или за всички престъпления са определени при смекчаващи обстоятелства или дори при условията на чл.55 от НК.

Свеждайки задължителните указания по приложението на закона към конкретния казус, следва да се посочи, че предмет на наказателното производство и по трите наказателни дела, обхванати от съвкупността по чл.25 от НК (предмет на произнасяне по ЧНД №2410/2022г.) са престъпления на осъдения Й. по чл.196, ал.1, т.2 от НК, извършени при грацията на способите по чл.195, ал.1 от НК, както и дейност по чл.249, ал.1 от НК. В два от случаите (по НОХД №№2199/20г. и 4298/21г.) наказанията са наложени при приложение на чл.55, ал.1, т.1 от НК, а по НОХД №909/21 г. в санкционния минимум и без приложение на чл.24 от НК (да се има предвид, че в бюлетина за съдимост по НОХД №909/21г. се откриват технически грешки). Престъпленията в съвкупността са извършени след осъждане на Й. по НОХД №№2010/2003г., 1480/2009г., 1180/2013г., 5523/2013г., 93/2014г., 1716/2014г., 3347/2014г., 1820/2014г., 1661/2015г., 880/2016г. и 1417/2016г. за други квалифицирани кражби- част при условията на опасен рецидив, както и за престъпления по чл.149, ал.2 вр. ал.1 вр. чл.26, ал.1 от НК, по чл.346б от НК и по чл.249, ал.1 вр. чл.26, ал.1 от НК. Иначе казано, очертаните фактически положения са изисквали от

първоинстанционния съд да проведе диференциация на наказанието на съвкупността при мотивиран отговор съответства ли наложеното най-тежко такова на броя на престъпленията в съвкупността, характерът и тежестта на тези престъпления и на всички обстоятелства, при които са извършени отделните престъпления, каквато аргументация не се съдържа в обявеното определение.

2.С оглед горепосочените тълкувателни постановки, при преценка приложимостта на чл.24 от НК се дължи анализ и на предишните осъждания на дееца. В случая се касае за единадесет отделни наказателни производства с влезли в сила осъдителни актове, като многократната съдимост предполага анализ относно личната характеристика на дееца и обмисляне дали индивидуалната цел на наказанието е постигната в аспекта на последващата престъпна дейност, обхваната от формираната реална съвкупност по ЧНД №2410/2022 година.

Липсата на мотиви към определението по ЧНД №2410/2022 година в частта относно приложението на чл.24 от НК съставлява абсолютно процесуално нарушение по см. на чл.348, ал.3, т.2, пр.1 от НПК, което влече след себе си последицата на чл.425, ал.1, т.1 от НПК. Току-що заявената констатация препятства проверка на искането на Главния прокурор относно касационното основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК. При новото разглеждане на делото първостепенният съд да спази задължителната сила на указанията на настоящето решение по приложение на закона.

С оглед изложеното, съставът на Варненския апелативен съд,

РЕШИ:

Възобновява ЧНД №2410/2022 година по описа на РС-Варна, отменя определение №3554/01.09.2022 година и връща делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на първоинстанционния съд по реда на чл.306, ал.1, т.1 от НПК.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____